

ВІДНОВЛЕННЯ КУЛЬТУ СВЯТОГО КЛИМЕНТІЯ, ПАПИ РИМСЬКОГО

В понеділок, 8 грудня (23 листопада ст.ст.), починаємо день мученичої смерті святого Климентія, третього папи, учня святого Павла. Він був засланий разом із 3000 християн імператором Траяном у Крим, там, в Херсонесі Таврійському, і був похований. Перу св. Климентія належить "Перше послання до коринтян", особливо почитане християнами усіх Церков. Маючи велике катехитичне значення воно, між іншим, стверджує і спадкоємство законної влади Церкви — тут вперше ясно було подане вчення про передання апостольських повноважень.

Великий слов'янський просвітителю Кирило віднайшов втрачені у Криму мощі св. Климента та переніс їх до Риму, у великій пошані даруючи папі Андріянові II, який помістив їх у церкві св. Климента. Тоді ж Кирило і Методій написали віршований гімн на честь "Знайдення мощів св. Климента". Після смерті св. Кирила його тіло спочило у Римі в храмі біля св. Климента.

В епоху князювання Володимира в Київській Русі постать св. Климента набула дуже великого почитання та значення. Папа Іван XV у рік хрещення Русі, як весільний дарунок св. князю Володимиру, прислав частину мощей, а саме, голову св. Климента, її поміщено в Десятинній церкві. А київська Софія донині береже мозаїчний портрет св. Климента. Перший руський митрополит Іларіон своє славне "Слово про Закон і Благодать", яке стало державним "Вірую" Київського християнства, сказав у присутності Ярослава Мудрого та його родини над мощами св. Климента.

З 1993 року у Львові діє греко-католицька громада св. Климентія, що очікує повернення Церкві храму на вул. Чупринки, 70 (тепер Міська телефонна станція). Парафіяни вважають, що відновлення культу святого Климента може стати потужним засобом духовного єднання християнських церков України на основі ідеалів Київського християнства з його виразною вселенськістю. Крім того, дата його мученичої смерті в Криму, в 101 році, вказує на недалеке 1900-річчя св. Климента, яке нам напевно слід буде з усім християнським світом урочисто відзначати. Його ім'я носить багато церков у світі. Також це ім'я — вважають львів'яни — має бути повернене Україні. Тут перебуває частина його нетлінних мощів, до яких в Печерську лавру приходять паломники. Вони, як найцінніша реліквія Київської Церкви, є в пошані всіх наших християн Східного обряду.

Новостворена парафія зайняла реалістичну позицію — нею зараз очікується повернення лише адміністративних приміщень, котрі й були первісно

призначені, власне, під Божий храм. Звільнення ж решти приміщень церковного комплексу громада згідна чекати до завершення будівництва нової сучасної телефонної станції. Церковний комплекс на вул. Чупринки, 70, збудований за проектом видатного українського архітектора Івана Левинського, ім'я і творчість якого повертається до національної скарбниці України. Храм та монастир 58 років використовувались не за призначенням та зазнавали мистецьких втрат (розібрана вежа, всередині храму зроблено бетонні перекриття). В монастирі від 1939 року й до середини 50-их років знаходилась секретна військова частина та караульний полк військ МВС, що займався вивозом людей західних областей на каторги у Сибір за допомогою й співпрацю в УПА. За свідченням голови Львівського товариства "Меморіал" п. Євгена Гриніва в архівах КПРС знаходяться документи про розстріли на подвір'ї монастиря італійських військовополонених. Після розформування спецполку МВС церковний комплекс був переданий місту для потреб телефонізації. Під час ремонтно-будівельних робіт у 60-их роках тут були знайдені людські кості.

"Розпорядження президента України про повернення релігійним громадам церковних храмів та споруд — це важливий елемент національної політики держави, направленої на відродження Української Церкви, духовності та культури нашого народу" — стверджують активісти громади св. Климентія. Ними ж плянується створення духовного центру в Франківському районі м. Львова — це, враховуючи тяжку кримінальну ситуацію свого району міста, вони також вважають громадянським обов'язком. Бо ж великий, наповнений молодіжними гуртожитками, зокрема ж Політехнічного та Лісотехнічного університетів, район досі немає церковного храму.

о. д-р Михайло Димид

